

Warszawa, dnia 26 listopada 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 866/20

1

2 WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy Paulina Smoderek

4 przy udziale prokuratora Józefa Gacka

po rozpoznaniu dnia 26 listopada 2021 r.

5 sprawy W. O. syna Z. i H., ur. (...) w Ł. B.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 225 § 2 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8 od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

9 z dnia 4 marca 2020 r. sygn. akt III K 534/19

11 utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego W. O. kwotę 840 (osiemset czterdzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego w postępowaniu odwoławczym; kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 866/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie z dnia 4 marca 2020r. sygn. akt III K 534/19		
1.2 Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
0.11.3. Granice zaskarżenia		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
0.11.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.		
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC				

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	<p>Obrazę przepisów postępowania , która miała wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 kpk polegającą na wydaniu orzeczenia w oparciu o dowolną, a nie swobodną ocenę materiału dowodowego, wbrew zasadom prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego, co skutkowało błędem w ustaleniach faktycznych, mającym wpływ na treść orzeczenia polegającym na przyjęciu, iż zachowanie oskarżonego W. O. polegające na unikaniu przedłożenia- pomimo prawidłowego wezwania przez uprawnionego do kontroli Inspektora Okręgowego Inspektoratu Pracy w W.-dokumentacji związanej z prowadzoną przez ww firmą (...) Sp. z o.o. nie miało wpływu na przebieg kontroli a w konsekwencji jego uniewinnieniem , podczas gdy uwzględnienie wszystkich zebranych dowodów, ocenionych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania, wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego prowadzi do wniosku, iż oskarżony popełnił zarzucany mu czyn bowiem nie przedłożył stosownych dokumentów, nie stawiał się w urzędzie aby podpisać protokół i unikał kontaktu z Inspektorem Państwowej Inspekcji Pracy, nadto naruszenia art. 399 kpk poprzez błędne przyjęcie, iż zmiana w opisie czynu dotycząca czasu popełnienia przestępstwa wychodzi poza granice oskarżenia, gdy tymczasem prawidłowa interpretacja cytowanego artykułu jednoznacznie wskazuje, że</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	zmiana czasookresu zarzucanego oskarżonemu nie stanowi wyjścia poza granice czynu.
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.	
<p>Wbrew argumentom skarżącego ocena materiału dowodowego przez sąd I instancji dokonana została z baczeniem na reguły z art. 4, 5, 7 k.p.k., a więc jest bezstronna i nie narusza granic swobodnej oceny dowodów oraz jest zgodna z prawidłowym rozumowaniem, wskazaniem wiedzy, doświadczenia życiowego, zwłaszcza zaś nie zawiera błędów faktycznych i logicznych. Zarzut obrazy przepisu art.7 kpk okazał się niezasadny, podobnie jak zarzut błędu w ustaleniach faktycznych.</p> <p>Ustalenia faktyczne, jakie na podstawie zebranych dowodów poczynił w tym zakresie Sąd Rejonowy, Sąd Odwoławczy ocenia, jako prawdziwe i dowodom tym odpowiadające. Sąd ten nie dopuścił się obrazy przepisów postępowania ani nie popełnił błędu w ustaleniach faktycznych, przeprowadził wszystkie niezbędne dla prawidłowego wyrokowania dowody i tak zgromadzony materiał dowodowy ocenił w sposób wszechstronny oraz pozbawiony błędów natury faktycznej czy też logicznej. Nie ma racji skarżący, że oceniając zgromadzony w tej sprawie materiał dowodowy zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i prawidłowej wykładni należało przyjąć, że oskarżony wypełnił znamiona zarzucanego mu przestępstwa z art. 225 § 2 kk, w sytuacji gdy brak na to jednoznacznego dowodu.</p>	

W pierwszej kolejności wskazać należy, że „**utrudnienie**” polega na stworzeniu (lub dopuszczeniu do powstania) sytuacji, w której wykonanie przez osoby, o których mowa w art. 225 § 2 k.k., czynności służbowych napotyka przeszkody, które w istotny sposób wpływają na przeprowadzaną czynność służbową, ograniczając jej „efektywność”. Jak wskazuje się w doktrynie, znamię to jest znamieniem ocennym i stopniowalnym, zaś znamiona typu zostają zrealizowane tylko wtedy, gdy sprawca swoim zachowaniem w istotny sposób wpłynął na przeprowadzoną kontrolę „w sensie konieczności użycia środków nadzwyczajnych lub istotnego wydłużenia czasu przeprowadzanej kontroli” (A. Zoll [w:] Kodeks karny..., red. A. Zoll, t. 2, s. 731). O. Górniok (O. Górniok [w:] Kodeks karny..., red. A. Wąsek, s. 36) przyjmuje natomiast, że utrudnienie stanowi takie zakłócenie przebiegu kontroli, które uniemożliwia w ogóle lub w części osiągnięcie jej celu. Zachowanie uniemożliwiające w ogóle osiągnięcie celu podjętej czynności służbowej można zakwalifikować raczej jako udaremnienie wykonania czynności służbowej. Natomiast utrudnienie może nastąpić także w sytuacji, w której uprawnionemu podmiotowi uda się zrealizować cel podjętej czynności, tylko ze względu na stworzone przeszkody nastąpi to ze znacznym opóźnieniem.

W tej sprawie z zeznań Starszego Inspektora Pracy D. P. wynika, że oba wezwania wysłane do oskarżonego W. O. wzywające go do przedstawienia dokumentów potwierdzających wykonanie ugody sądowej zawartej w dniu

16.04.2018r. z K. M., zostały doręczone już po upływie terminu wyznaczonego spotkania (k.66-67).

W aktach sprawy znajdują się dwa wezwania, pierwsze z dnia 26.06.2018r. wzywające do stawienia się w Okręgowym Inspektoracie Pracy w W. w dniu 09.07.2018r. (k.5), które zostało doręczone oskarżonemu już po tym terminie tj. w dniu 11.07.2018r. (k.6-7), oraz drugie wezwanie z dnia 09.07.2018r. (k.8) wzywające do stawienia się w dniu 23.07.2018r., ale w aktach brakuje potwierdzenia odbioru tego wezwania przez oskarżonego. Z zeznań świadka D. P. wynika, że również to drugie wezwanie zostało odebrane przez oskarżonego po upływie terminu wyznaczonego spotkania. Natomiast Starszy Inspektor Pracy D. P. miał telefoniczny kontakt z W. O., rozmawiał z nim dwukrotnie i poinformował o tym drugim terminie wyznaczonego spotkania w dniu 20.07.2018r. oraz w dniu 23.07.2018r. Z kolei oskarżony telefonicznie poinformował Inspektora Pracy, że nie może stawić się w dniu 20 lipca 2018r., bo przebywa w szpitalu, a w dniu 23.07.2018r. w trakcie rozmowy telefonicznej poinformował, że nie wykonał ugody sądowej zawartej z K. M.. Oskarżony nie stawiał się na podpisanie protokołu kontroli oraz nie okazał żadnych dokumentów, bo nie dysponował potwierdzeniem wpłaty, czego nie ukrywał.

Znamieniem czynności wykonawczej typu określonego w art. 225 § 2 k.k. jest utrudnienie lub udaremnienie wykonania czynności służbowej osobie uprawnionej do przeprowadzenia kontroli w zakresie inspekcji pracy

lub osobie do pomocy jej przybranej. Czynność sprawcza została określona przez odwołanie się do spowodowania określonego skutku, bez sprecyzowania sposobu, w jaki do tego skutku ma dojść. Oznacza to, że zakresem penalizacji został objęty także tzw. bierny opór (A. Zoll [w:] Kodeks karny..., red. A. Zoll, t. 2, s. 731).

Rację ma prokurator, że utrudnianie może przybrać postać np. niedostarczenia lub opóźnień w dostarczeniu dokumentów. Tym niemniej Sąd Rejonowy słusznie skonstatował, że zachowanie oskarżonego nie wyczerpało znamion tego występkę, skoro oskarżony poinformował Inspektora Pracy, że nie wykonał ugody sądowej i nie dysponuje dokumentem potwierdzającym dokonanie wpłaty na rzecz K. M.. Zachowanie oskarżonego nie miało zatem istotnego wpływu na przebieg kontroli, skoro Inspektor Pracy dysponował informacją o niewykonaniu ugody sądowej. Z zeznań świadka D. P. wynika, że żądał od oskarżonego potwierdzenia dokonania wpłaty, a oskarżony w rozmowach telefonicznych przyznał, że jej nie dokonał. Z kolei Inspektor starał się wyegzekwować realizację orzeczenia sądowego i wobec postawy oskarżonego, który przestał odbierać od niego połączenia telefoniczne, zakończył kontrolę. W ocenie Sądu ta informacja przekazana telefonicznie przez oskarżonego była jednak wystarczająca do zakończenia postępowania prowadzonego przez PIP, a oskarżony swoją postawą nie spowodował żadnych zakłóceń w jej przebiegu, skoro poinformował ustnie, że ugody sądowej nie

wykonał, za co został skazany w pkt 1 wyroku.

Wbrew twierdzeniom zawartym w apelacji brak dostarczenia dokumentu, którym oskarżony nie dysponował, gdyż nie dokonał wpłaty, o czym poinformował Inspektora Pracy, nie może być poczytana jako zamiar realizacji skutku w postaci zakłócenia przebiegu kontroli lub uniemożliwienia jej. Tym bardziej, że jak wynika z zeznań świadka D. P., Państwowa Inspekcja Pracy dysponowała wiedzą, że W. O. nie wykonał ugody sądowej zawartej w dniu 16.04.2018r. z K. M. przed Sądem Rejonowym dla Warszawy Pragi -Południe w Warszawie (k.19-20).

W zakresie oceny wystąpienia znamion strony podmiotowej zarzucanego oskarżonemu czynu, wbrew twierdzeniom skarżącego, będzie miało znaczenie zarówno odebranie wezwania po dniu 9 lipca 2018 r. oraz brak potwierdzenia odebrania wezwania na dzień 23.07.2018r. , jak również telefoniczne przekazanie informacji przez oskarżonego o niewykonaniu ugody sądowej. W ocenie Sądu nieodbieranie połączeń telefonicznych nie wypełnia znamion czynności sprawczej w postaci utrudniania wykonania czynności służbowej. Wskazać należy, iż oskarżony otrzymał telefonicznie informację o terminie spotkania tego samego dnia tj. 23.07.2018r. i poinformował Inspektora Pracy o niewykonaniu ugody sądowej i braku możliwości przedłożenia potwierdzenia wpłaty. Takie zachowanie oskarżonego nie stanowi utrudniania wykonania czynności służbowych i nie wypełnia znamion przedmiotowych występku

z art. 225 § 2 k.k., skoro zachowanie oskarżonego nie wpłynęło w istotny sposób na przeprowadzaną czynność służbową, nie ograniczyło jej efektywności. Sąd Okręgowy podziela ocenę, że sprawca swoim zachowaniem w istotny sposób nie wpłynął na przeprowadzoną kontrolę w sensie konieczności użycia środków nadzwyczajnych lub istotnego wydłużenia czasu przeprowadzanej kontroli, skoro w ciągu tygodnia tj. w dniu 30.07.2018r. Państwowa Inspekcja Pracy zakończyła kontrolę i skierowała zawiadomienie do Prokuratury Rejonowej Warszawa-Praga Południe o popełnieniu m.in. przestępstwa z art. 218 § 3 k.k.

Rację ma tylko w tym zakresie prokurator, że nie stanowi wyjścia poza granice czynu zmiana opisu czynu w zakresie czasu jego popełnienia, a zatem Sąd Rejonowy był uprawniony do odmiennego niż w zarzucie określenia ram czasowych popełnionego występku. Powyższa konstatacja nie zmienia jednak oceny, iż zachowanie oskarżonego W. O. polegające na braku przedstawienia dokumentu w postaci potwierdzenia wykonania wyżej opisanej ugody sądowej na podstawie telefonicznego wezwania w dniu 23.07.2018r. , nie wypełnia znamion występku z art. 225 § 2 kk, skoro oskarżony pomimo, że nie stawiał się tego dnia na spotkanie z Inspektorem i nie przedłożył potwierdzenia wpłaty, to poinformował go, że nie wykonał ugody sądowej zawartej z K. M.. W ocenie Sądu Okręgowego takie zachowanie oskarżonego nie wpłynęło w istotny sposób na przeprowadzoną kontrolę i nie ograniczyło jej efektywności.

Zarzut podniesiony w apelacji prokuratora jest niezasadny.		
Wniosek		
<p>Uchylenie zaskarżonego orzeczenia w części dotyczącej pkt 2 wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Na rozprawie odwoławczej prokurator zmodyfikował wniosek i wnosił o zmianę wyroku w zaskarżonej części poprzez skazanie oskarżonego za czyn z pkt 2 kwalifikowanego z art. 225 § 2 kk i wymierzenie kary grzywny 100 stawek dziennych po 10 zł, a także wymierzenie kary łącznej grzywny 150 stawek dziennych po 10 zł.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
<p>Wobec niezasadności zarzutu wniosek odwoławczy okazał się niezasadny.</p> <p>Brak podstaw do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż nie jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości, jak również nie zaistniała żadna z przesłanek wymienionych w art. 439 § 1 kpk, art. 454 kpk oraz art. 440 kpk.</p> <p>Wniosek o skazanie oskarżonego za czyn z pkt 2 jest sprzeczny z regułą ne peius wynikającą z art. 454 § 1 kpk, gdyż Sąd Odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		

<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.3 1</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>0.1utrzymany w mocy w zaskarżonej części</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.</p>		
<p>Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wskazane w apelacji uchybienia tj. obraza przepisów postępowania oraz błąd w ustaleniach faktycznych, w niniejszej sprawie nie zaistniały. W ocenie Sądu Okręgowego Sąd I instancji, właściwie oraz z zachowaniem reguł określonych w art. 4 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. ocenił cały, należycie zebrany i ujawniony na rozprawie materiał dowodowy i na tej podstawie poczynił trafne ustalenia faktyczne, a następnie wysnuł prawidłowy wniosek, iż brak w tej sprawie jednoznacznego dowodu pozwalającego przyjąć, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu przestępstwa z</p>		

art. 225 § 2 kk. Wyniki swego rozumowania Sąd Rejonowy zaprezentował w wyczerpującym, w pełni odpowiadającym wymogom art. 424 k.p.k., pisemnym uzasadnieniu, w którym bardzo dokładnie przedstawił ustalony stan faktyczny oraz wskazał, w jaki sposób powyższy stan faktyczny ustalił. Sąd I instancji wskazał również, które dowody uznał za wiarygodne, a którym dowodom tej wiarygodności odmówił.

Zgodnie z tym, co zostało przedstawione wyżej okoliczność jedynie odmiennej oceny dowodów przedstawione przez skarżącego jest podstawą niewystarczającą do skutecznego podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd orzekający w pierwszej instancji, w szczególności – a tak jest w okolicznościach rozpoznawanej sprawy – gdy te oparte zostały o ocenę dowodów pozostającą pod ochroną art. 7 k.p.k., a w przeciwieństwie od przedstawionej przez apelującego, która była jedynie fragmentaryczna i nie uwzględniała wniosków wynikających w całościowej analizie materiału dowodowego zebranego w sprawie.

0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

1.3.1 1.

Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany.

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji

0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.	
Brak numeracji	Wobec nieuwzględnienia apelacji wniesionej wyłącznie przez oskarżyciela publicznego koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa-art. 636 § 1 kpk.	
7. PODPIS		
Sędzia Anna Zawadka		

0.11.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	W części dotyczącej pkt 2 wyroku w zakresie uniewinnienia W. O. od popełnienia tego czynu	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	Zmiana